

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Київ

«14» березня 2024 року

Старший слідчий в ОВС 1 відділу 2 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України полковник юстиції Четверик Ігор Олексійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22023000000000689 від 04.07.2023 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Корбуту Олексію Олеговичу, 12.12.1988 р.н., уродженцю м.Сімферополь, зареєстрованому за адресою: Автономна Республіка Крим, м.Сімферополь, вул. Балаклавська, буд.115, кв. 84, громадянина України, паспорт ЕЕ 929499, виданий 11.01.2005 Центральним РВ Сімферопольського МУ ГУ МВС України в Криму, ДРФО: 3248819173,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України, тобто у добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території.

Декларацією про державний суверенітет України від 16.07.1990 (далі – Декларація) Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголосила державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту та неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Статтями 1-2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною та незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканною.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до ст. ст. 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, АР Крим є невід'ємною складовою України та в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її ведення.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація.

Відповідно до положень Статуту ООН та зобов'язань згідно із Заключним актом Ради з безпеки та співробітництву в Європі, Україна та російська федерація 31.05.1997 уклали Договір про дружбу, співпрацю та партнерство між Україною та російською федерацією (ратифікований Законом України № 13/98-ВР від 14.01.1998 та Федеральним Законом російської федерації № 42-ФЗ від 02.03.1999). Відповідно до ст. ст. 2-3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів і зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, не застосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, дотримання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Зважаючи на збройну агресію Російської Федерації проти України, що становить істотне порушення вказаного договору, з 1 квітня 2019 року його дію припинено Законом України "Про припинення дії Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією" від 06.12.2018 2643-VIII. При цьому, припинення договору не впливає на права, зобов'язання чи правове становище України, що виникли в результаті його виконання до припинення дії, відповідно до статті 70 Віденської конвенції про право міжнародних договорів.

Відповідно до опису та карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований російською федерацією 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим,

м. Севастополя, Донецької та Луганської областей належить до території України.

Всупереч міжнародно-правовим нормам та зобов'язанням у лютому-березні 2014 року російською федерацією здійснено насильницьке протиправне захоплення більшої частини Кримського півострова, розташованого у межах українських адміністративних одиниць — Автономної Республіки Крим та міста Севастополя. Після проведення 16.03.2014 нелегітимно сформованою в умовах російської воєнної окупації виконавчою владою Автономної Республіки Крим псевдореферендуму, російською федерацією здійснено одностороннє незаконне включення до складу російської федерації на правах суб'єктів федерації — «Республіки Крим» та «міста федерального значення Севастополь», що було проголошено 18.03.2014.

Таким чином, з 20.02.2014 рф здійснила окупацію території України — півострова Крим із застосуванням збройних сил, військових підрозділів та парамілітарних утворень.

Насильницька анексія Криму та псевдореферендум, не визнаються українською державою і більшістю країн. Генеральна Асамблея, посилаючись на резолюцію Резолюцію Генеральної Асамблеї ООН 68/262 «Територіальна цілісність України» від 28.03.2014 підтвердила статус тимчасово окупованих Автономної Республіки Крим і м. Севастополь та інших тимчасово окупованих рф територій, як невід'ємних частин території України.

Законом України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 територія Кримського півострова внаслідок російської окупації вважається тимчасово окупованою територією.

Збройна агресія російської федерації проти України продовжилась у квітні 2014 року шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, організації та підтримки терористичної діяльності на території Луганської та Донецької областей.

13.04.2014 виконуючий обов'язки Президента України Указом від 14.04.2014 № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну антитерористичну операцію із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Відповідно до пунктів "a", "b", "c", "d" та "g" статті 3 Резолюції 3314 (XXIX) Генеральної Асамблеї ООН "Визначення агресії" від 14.12.1974 силові дії російської федерації, що тривають з 20.02.2014, є актами збройної агресії, у зв'язку з чим Верховна Рада України у Зверненні до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї

ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу від 27.01.2015, визнала російську федерацію державою-агресором.

24.02.2022 о 03 год. 40 хв. російська федерація відкрито вторглася в Україну і її збройні сили перетнули державний кордон України у Київській, Чернігівській, Сумській, Луганській, Донецькій областях та лінію розмежування з тимчасово окупованою територією АР Крим в Херсонській області. В цей же час президент російської федерації оголосив про проведення на території України так званої «спеціальної воєнної операції» з метою нібито «демлітаризації та денацифікації України».

У зв'язку з цим, Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» № 64/2022 від 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год 30 хв 24.02.2022 строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався (востаннє до 14.05.2024).

Наслідком збройної агресії російської федерації проти України стала нелегітимна воєнна окупація і подальша незаконна анексія території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя, значної частини державної території України у інших областях, які є невід'ємною складовою державною територією України.

Відповідно до Переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), затвердженим наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309, АР Крим відноситься до тимчасово окупованих територій України.

З метою реалізації політики окупації та остаточного приєднання тимчасово окупованої території АР Крим та м. Севастополь до складу рф, а також придушення спротиву проукраїнського населення Криму, вищим військово-політичним керівництвом рф прийнято низку «законів та підзаконних нормативних актів», якими незаконно створено так звані судові, правоохоронні органи та органи місцевого самоврядування Республіки Крим.

Федеральним Законом рф №154-ФЗ від 23.06.2014 «Про створення судів російської федерації на територіях Республіки Крим та міста федерального значення Севастополю та про внесення змін в окремі законодавчі акти російської федерації» створено систему судів на території «Республіки Крим», зокрема, незаконно створено так званий «Верховний Суд Республіки Крим» і в подальшому незаконно призначено суддів цих «судових» органів.

За вказаних вище обставин у громадянина України Корбута Олексія Олеговича, який перебував на тимчасово окупованій території АР Крим і усвідомлював протиправний характер своїх дій, був обізнаний, що російська федерація з 2014 року вчиняє проти України акт збройної агресії та здійснює тимчасову окупацію частини території України, у невстановлений час, але не пізніше грудня 2022, виник та сформувався стійкий умисел, спрямований на зайняття посади судді т.зв. «Верховного суду республіки Крим» в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території.

Так, громадянин України Корбут О.О., працюючи з 11.10.2011 на посаді помічника судді Апеляційного суду АР Крим, 22.12.2012 після закінчення навчання та отримання повної вищої освіти за спеціальністю «Правознавство» в Юридичній академії України ім. Я.Мудрого отримав диплом спеціаліста ХА №43931215.

31.03.2014 під час окупації рф частини території України Корбут О.О., маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів анексії АР Крим з боку рф, з власної ініціативи, добровільно звернувся в органи окупаційної влади з заявою про отримання паспорту громадянина рф і 04.04.2014 отримав паспорт громадянина рф серії 9414 №406360, який був виданий підрозділом 900003 федеральної міграційної служби РФ в Краснодарському краї.

При цьому згідно відповіді Офісу Президента України №45-01/913 від 30.08.2023 та Департаменту консульської служби МЗС України від 08.09.2023 Корбут Олексій Олегович з клопотаннями про вихід з громадянства України не звертався.

Бажаючи взяти участь в утворенні та функціонуванні на території АР Крим системи незаконних органів окупаційної судової влади Корбут О.О. у 2018 році за невстановлених обставин склав кваліфікаційний екзамен та 23.09.2018 указом президента рф № 540 «Про призначення суддів федеральних судів» був призначений суддею так званого «Бахчисарайського районного суду» на тимчасово окупованій території АР Крим.

Реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на зайняття посади судді т.зв. «Верховного суду республіки Крим» Корбут О.О. у 2022 році, але не пізніше 17.02.2023 (більш точна дата досудовим розслідуванням не встановлена), діючи з прямим умислом та усвідомлюючи протиправний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, всупереч врегульованим чинним законодавством України суспільним відносинам у сфері національної безпеки України, перебуваючи на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим, звернувся з заявою до кваліфікаційної колегії суддів так званого «Верховного суду республіки Крим» про рекомендацію його на вакантну посаду судді до вказаного незаконно створеного окупаційною владою рф судового органу.

Після проходження необхідних етапів відбору та погоджень Корбута О.О. указом президента рф «Про призначення суддів федеральних судів та про представників президента російської федерації в кваліфікаційних колегіях судів суб'єктів російської федерації» від 23.09.2018 № 98 призначено на посаду т.вз. «судді Верховного суду республіки Крим».

У подальшому, будучи призначеною на посаду на посаду т.вз. «судді Верховного суду республіки Крим» Корбут О.О., перебуваючи у складі судової колегії з цивільних справ, в приміщенні зазначеного незаконного судового органу, що розташований за адресою: Україна, тимчасово окупована територія АР Крим, м. Сімферополь, вул. Павленка, буд. 2 – головний корпус, м.Сімферополь, вул.Севастопольська, буд.43 - судова

колегія з цивільних справ, приступив до виконання своїх безпосередніх обов'язків, де грубо й систематично порушував вимоги українського та міжнародного гуманітарного права, постановляючи судові рішення від імені рф.

Своїми умисними діями із зайняття посади у органах окупаційної судової влади та відправлення «правосуддя», Корбут О.О. сприяв реалізації політики окупаційної влади рф на тимчасово окупованій території АР Крим та м. Севастополя.

Таким чином, Корбут Олексій Олегович, 12.12.1988 р.н., підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України – колабораційна діяльність, тобто добровільне зайняття громадянином України посади в незаконних судових органах, створених на тимчасово окупованій території.

Старший слідчий в ОВС 1 відділу
2 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України
полковник юстиції

Ігор ЧЕТВЕРИК

ПОГОДЖЕНО

Прокурор третього відділу управління
організації і процесуального керівництва
досудовим розслідуванням та підтримання
публічного обвинувачення у кримінальних
провадженнях органів безпеки Департаменту
нагляду за додержанням законів органами безпеки
Офісу Генерального прокурора

Дмитро ГОРОЖАНКІН

«__» березня 2024 року

Підозрюваний: _____ Корбут Олексій Олегович

«__» год. «__» хв. «__» _____ 2024 року

Захисник: _____ (_____)

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені, підозрюваний:

«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2024 року.

ПАМ'ЯТКА

про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 цього Кодексу.

Особою, стосовно якої зібрано достатньо доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, але не повідомлено про підозру у зв'язку з її смертю, є фізична особа, стосовно якої за результатами проведеного досудового розслідування настав випадок та існують підстави, передбачені частиною першою статті 276 цього Кодексу для повідомлення про підозру, але якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, не повідомлено про підозру через її смерть.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення;

7) отримувати роз'яснення щодо порядку підготовки та використання досудової доповіді, відмовлятися від участі у підготовці досудової доповіді;

8) брати участь у підготовці досудової доповіді, надавати представнику персоналу органу пробації інформацію, необхідну для підготовки такої доповіді, ознайомлюватися з текстом досудової доповіді, подавати свої зауваження та уточнення.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Права і обов'язки підозрюваного мені роз'яснені та зрозумілі.

Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав:

«__» _____ 20__ р. «__» год. «__» хв.

Підозрюваний _____

(підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

Захисник _____ «__» березня 2024 року

Повідомлення про підозру та пам'ятку процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручив:

Старший слідчий в ОВС 1 відділу 2 управління досудового розслідування ГСУ СБ України

полковник юстиції

Ігорь ЧЕТВЕРИК

«14» березня 2024 року

